

Jesper Langballe (DF):

Hr. Villy Søvndal sagde på et tidspunkt i sin ordførertale, at når man er ekstremt national, er man modstander af fællesafgørelser, underforstået at de i SF ikke er ekstremt nationale og derfor går ind for fællesafgørelser. For det tilfældes skyld, at der med det udtryk skulle være tænkt på mit parti – det kan jeg selvfølgelig ikke vide, men det er da en mulighed – vil jeg godt sige, at vi bestemte går ind for fællesafgørelser, når man kan blive enig om dem. Men vi bryder os ikke om, at lande bliver påtvunget fællesafgørelser, og det sidste er jo netop det, man kalder suverænitetsafgivelse.

Nu er udtrykket ekstremt national jo sådan en sindelagsbeskrivelse, men grundloven leverer jo ikke nogen sindelagsbeskrivelser, den siger ganske nøgternt, at det med suverænitetsafgivelse er et kriterium for, om man skal holde en folkeafstemning. Der vil jeg så spørge – og det er et helt åbent spørgsmål – om hr. Villy Søvndal ikke er enig med mig i, at det at gå fra enstemmighed til flertalsafgørelser i sig selv faktisk ikke er suverænitetsafgivelse på et enkelt område, men at det sådan principielt er et udtryk for, hvad suverænitetsafgivelse i sig selv er for noget.

Kl. 17:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:06

Villy Søvndal (SF):

Jo, det er jeg enig i. Vi har netop fra SF's side hele tiden advaret imod at bruge grundlovsbestemmelsen så snævert.

Jeg kan huske, at da jeg var ordfører, brugte jeg meget lang tid på en sag om Det Europæiske Patentkontor, hvor man skulle oversætte danske patenter til forskellige sprog. Det var suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand, men jeg synes, det var en relativt lille sag.

Hvis man så kigger på det her – og der mener jeg, at hr. Jesper Langballe har ret i sit grundsynspunkt – er det så ikke af større betydning, at man går over til flertalsafgørelser på en række områder? Jo, det er indlysende.

At man så når til den juridiske konklusion, at det er det ikke, fordi det er suverænitet, der allerede tidligere er afgivet, mener jeg er at bevæge sig ud i noget juridisk helt fantastisk spin. Jeg synes, at man skal være optaget af et væsentlighedskriterium i stedet for.

Kl. 17:04

Så har hr. Jesper Langballe i øvrigt ret i, at vi også er tilhængere af at samarbejde på den måde, at vi ikke skal vente på, at det sidste land bliver enig. For konsekvensen af hr. Jesper Langballes synspunkt er, at hvis ét land eksempelvis blokerer i forbindelse med klimaaftalen, bliver den ikke til noget.

Kl. 17:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 17:07

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker for et umådelig klart svar – også klart forstået på den måde, at det jo altid er velgørende, at man kan blive enig om, hvad man er uenig om.

Men når nu vi er i gang med sådan at rydde op i logiske brister, der er forekommet tidligere i debatten, vil jeg lige for en ordens skyld spørge hr. Villy Søvndal, om han ikke også er enig med mig i, at når der er tale om noget så fuldstændig principielt som suverænitetsophævelse – for det vil jeg egentlig hellere sige i stedet for suverænitetsafgivelse – ved overgangen fra enstemmighed til flertalsafgørelser, så er det ikke et svar at sige, ligesom hr. Michael Aastrup Jensen og især hr. Svend Auken gør det, at det er nødvendigt, fordi man er blevet så mange lande; man er gået fra at være 15 til at være 27.

Det sidste er jo rigtigt, altså at det sikkert er det, der har nødvendiggjort det, men de to ting kommer jo ikke hinanden ved. Man bør holde sig til logikken og sige: Det er nødvendigt med suverænitetsafgivelse, fordi der er kommet så mange lande. Man skal ikke bruge de mange lande som begrundelse for, at der ikke er tale om suverænitetsafgivelse.

Jeg går ud fra, at hr. Villy Søvndal er enig med mig i, at det logisk set er noget sludder.

Kl. 17:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at den helt grundlæggende debat i verdenssamfundet i de kommende år bliver mellem to holdninger.

Der er en holdning, hvor man siger, at vi ikke skal blande os i, hvad der sker bag nationalstatens grænse. Sådan hørte jeg, med al respekt, den diskussion, der var på EU-Afrika-topmødet i forhold til Mugabe – at man ikke skulle blande sig i, hvad der skete inden for landets grænser. Det er jo én ekstrem udgave af suverænitet.